

ผลของโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถในตนเอง ด้วยการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ที่มีต่อพฤติกรรม การกล้าแสดงออกของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

THE EFFECTS OF PERCEIVED SELF-EFFICACY PROMOTING PROGRAM WITH EXPERIENTIAL LEARNING ON ASSERTIVE BEHAVIOR FOR DEAF STUDENTS

นันทยา พวงทอง^{1*} พิชชาดา ประสิทธิ์โชค¹ และ นฤมล พระใหญ่¹
Nanthiya Phuangthong^{1*} Pitchada Prasittichok¹ and Nareumol Prayai¹

Received : 15 February 2024

Revised : 29 April 2024

Accepted : 30 April 2024

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมการกล้าแสดงออกระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าร่วมโปรแกรมและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรม 2) เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมการกล้าแสดงออกระหว่างก่อนเข้าร่วมโปรแกรมและหลังเข้าร่วมโปรแกรมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 20 คน และกลุ่มควบคุม 20 คน โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามพฤติกรรมการกล้าแสดงออก และโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถในตนเองด้วยการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ที่มีต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติพื้นฐาน สถิติในการทดสอบสมมติฐานค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่ม (เป็นอิสระจากกัน) และสถิติในการทดสอบสมมติฐานค่าเฉลี่ยของประชากรแบบจับคู่

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าร่วมโปรแกรมมีคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมการกล้าแสดงออกสูงกว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าร่วมโปรแกรมมีคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมการกล้าแสดงออกหลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ / การรับรู้ความสามารถในตนเอง /
พฤติกรรมการกล้าแสดงออก / นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

¹ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

¹ Behavioral Science Research Institute Srinakharinwirot University

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน E-mail: nanthiya.npt@g.swu.ac.th

ABSTRACT

This study aims to 1) the experimental group had significantly higher average scores in assertive behavior compared to the control group and 2) the experimental group had significantly higher average scores in assertive behavior post-program compared to pre-program. A purposive sampling method was employed to select 40 participants, with 20 in the experimental group who participated in the program and 20 in the control group who did not. Data were collected using questionnaires on assertive behavior and perceived self-efficacy promoting program with experiential learning on assertive behavior. Statistical analysis included basic statistics, Independent T-test and Paired T-test

Results indicated that 1) the experimental group, after participating in the program, exhibited significantly higher average assertive behavior scores compared to the control group ($p < .05$). Furthermore, within 2) the experimental group, post-program assertive behavior scores were significantly higher than pre-program scores ($p < .05$).

Keywords: Experiential learning / Perceived self-efficacy / Assertive behavior / Deaf students

บทนำ

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นนักเรียนพิการประเภทหนึ่งที่สามารถเข้ารับการศึกษได้ ปัญหาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คือ การสื่อสารกับบุคคลอื่น ซึ่งหากบุคคลที่สื่อสารกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่มีความรู้และความเข้าใจในการสื่อสาร ก็เป็นไปได้ยากที่จะสามารถสื่อสารให้เข้าใจกันได้ เนื่องจากนักเรียนในกลุ่มนี้สูญเสียการได้ยินและไม่สามารถสื่อสารด้วยคำพูดได้ ซึ่งมีผลต่อการดำรงชีวิตของนักเรียน (อนุชา ภูมิสิทธิพร, 2558) ส่งผลให้นักเรียนขาดโอกาสในการรับรู้ในช่วงก่อนเข้าเรียน ทำให้มีจุดอ่อนต่อการรับรู้ การพัฒนาความคิดในด้านนามธรรม และการแสดงออกในรูปธรรม เมื่อถึงเกณฑ์เข้าเรียนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินส่วนใหญ่จะได้รับการเรียนรู้ภาษามือจากโรงเรียนและเริ่มมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน การจัดการศึกษาส่วนใหญ่สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมักมุ่งเน้นการพัฒนาภาษาโดยเป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ส่วนการมีทักษะทางสังคม การรับรู้ความสามารถในตนเอง รวมทั้งการกล้าแสดงออกยังน้อย ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับระดับของการสูญเสียการได้ยิน และอายุของนักเรียนที่เริ่มการสูญเสียการได้ยิน รวมถึงระดับสติปัญญาของนักเรียน (ศศิวิมล คงสุวรรณ และเบญจมาภรณ์ ฤาไชย, 2563) จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นทำให้เห็นถึงพัฒนาการการเรียนรู้ทางภาษาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินช้ากว่านักเรียนที่ปกติ จากการศึกษาปัญหาดังกล่าว นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินส่วนใหญ่

ขาดความเชื่อมั่นในตนเองทำให้มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกน้อย เช่น ไม่กล้าใช้ภาษามือ ไม่ค่อยมีความคิดเป็นของตนเอง ชอบตามเพื่อน เกิดความกังวล ไม่กล้าคิดต่าง ไม่กล้าที่จะออกความคิดเห็น ไม่กล้าสื่อสาร ไม่กล้าตอบคำถาม ไม่กล้าสบสายตากับผู้อื่น หรือมีบุคลิกที่อาจไม่เหมาะสม ซึ่งทำให้เห็นว่าประสบการณ์ที่มีอยู่ในตัวของแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ดังนั้น ครูจึงควรจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนนำประสบการณ์ที่มีในตัวของแต่ละคนออกมาบูรณาการเพื่อสร้างการเรียนรู้ใหม่ ๆ ขึ้น การจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการความรู้ ประสบการณ์เป็นสิ่งที่มิใช่อิทธิพลต่อนักเรียน เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่เป็นส่วนประกอบของชีวิต ซึ่งประสบการณ์จะนำไปสู่การรวบรวมความสามารถในการจัดการที่ยิ่งใหญ่ อีกทั้งเป็นความสัมพันธ์ที่มีค่า ซึ่งประสบการณ์อาจจะมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ทั้งการยอมรับและการปฏิเสธ (Kolb, 1984) ดังเช่น กันตาภา สุทธิอาจ (2561) ได้ทำการศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ตามสภาพจริงเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ตามสภาพจริงเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสิรินารถ ศรีอนันต์ (2559) ได้ทำการวิจัยการใช้การเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดหลังการเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์ และมีความมั่นใจในตนเองสูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการแก้ปัญหาและส่งเสริมส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น เพื่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกทั้งความคิดและการกระทำ

จากแนวคิดทฤษฎีผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการสร้างโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถในตนเองด้วยการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ที่มีต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งเป็นการพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้รู้ศักยภาพของตนเอง สร้างความมั่นใจ และมีแรงจูงใจให้นักเรียนได้มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น

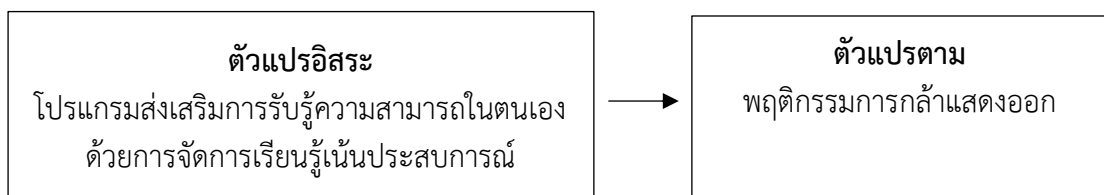
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมการกล้าแสดงออกระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าร่วมโปรแกรมและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรม
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมการกล้าแสดงออกระหว่างก่อนเข้าร่วมโปรแกรมและหลังเข้าร่วมโปรแกรมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าร่วมโปรแกรม

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าร่วมโปรแกรมมีคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมการกล้าแสดงออกสูงกว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าร่วมโปรแกรม
2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าร่วมโปรแกรมมีคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมการกล้าแสดงออกหลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนโสตศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 6 โรงเรียน มีจำนวนทั้งสิ้น 393 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนโสตศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1- มัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling) แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการแจกแจงตารางความถี่และร้อยละนำเสนอในรูปแบบตาราง ดังนี้ วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ และระดับชั้น ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		รวม	
	n = 20		n = 20		n = 40	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	13	65.0	10	50.0	23	57.5
หญิง	7	35.0	10	50.0	17	42.5

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		รวม	
	n = 20		n = 20		n = 40	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ						
12-14 ปี	8	40.0	6	30.0	14	35.0
15-17 ปี	11	55.0	9	45.0	20	50.0
18 ปีขึ้นไป	1	5.0	5	25.0	6	15.0
ระดับชั้น						
ม.1-3	11	55.0	10	50.0	21	52.5
ม.4-6	9	45.0	10	50.0	19	47.5

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามพฤติกรรมการกล้าแสดงออก จำนวน 30 ข้อ และ 2) โปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถในตนเองด้วยการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ที่มีต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก จำนวน 6 แผน รวมเป็น 12 ชั่วโมง

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อหา ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ (IOC) และตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1. แบบสอบถามพฤติกรรมการกล้าแสดงออก จำนวน 30 ข้อ ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 - 1 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89

2. โปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถในตนเองด้วยการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ที่มีต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก จำนวน 6 แผน รวมเป็น 12 ชั่วโมง ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 - 1

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อขอจริยธรรมในการทำวิจัยในมนุษย์ ซึ่งก่อนดำเนินการวิจัยผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดโปรแกรมและรายละเอียดแบบสอบถามสำหรับเก็บข้อมูลให้แก่ผู้ช่วยวิจัย และชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้นักเรียนทราบ จากนั้นสอบถามความสมัครใจของนักเรียนในการยินยอมเข้าร่วมวิจัย นักเรียนที่ยินยอมเข้าร่วมการวิจัยจะได้รับการอธิบายขั้นตอนในการทำวิจัย

2. ผู้วิจัยดำเนินการนำโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถในตนเองด้วยการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ที่มีต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก โดยดำเนินการกับนักเรียนที่มีความ

บกพร่องทางการได้ยินที่เป็นกลุ่มทดลอง โดยเข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด 6 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยผู้วิจัยมีการสังเกตพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียน หลังจากที่ได้ดำเนินการทดลองตามที่กำหนดแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพฤติกรรมการกล้าแสดงออกให้นักเรียนทำ ส่วนกลุ่มควบคุมผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในรูปแบบ google form ให้กับผู้ช่วยวิจัยของโรงเรียนโสตศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1- มัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุมได้ทำแบบสอบถามเพื่อนำมาวิเคราะห์

3. ผู้วิจัยนำข้อมูลจากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมการกล้าแสดงออกระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าร่วมโปรแกรมและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรม และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมการกล้าแสดงออกระหว่างก่อนเข้าร่วมโปรแกรมและหลังเข้าร่วมโปรแกรมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าร่วมโปรแกรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลของแบบสอบถาม โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลผลการวิเคราะห์แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับตามเกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	n	M	S.D.	t	P
กลุ่มทดลอง	20	4.53	0.23	25.762*	.000
กลุ่มควบคุม	20	2.50	0.27		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมการกล้าแสดงออกสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระหว่างก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรม ดังตารางที่ 3 และ 4

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระหว่างก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรม

ตัวแปร	n	M	$\bar{d}$	S.D.	t	df	P
ก่อน	20	1.85	2.683	0.318	37.761*	19	.000
หลัง	20	4.53					

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมการกล้าแสดงออกหลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในกลุ่มทดลอง

พฤติกรรมการกล้าแสดงออก	จำนวนข้อคำถาม	กลุ่มตัวอย่าง (กลุ่มทดลอง)	M	S.D.	ระดับพฤติกรรมการกล้าแสดงออก
การกล้าแสดงออกขั้นพื้นฐาน (Basic Assertion)	5	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	1.53	0.39	น้อย
		หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.58	0.46	มากที่สุด
การกล้าแสดงออกในลักษณะของการเข้าอกเข้าใจ (Empatic Assertion)	5	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	1.41	0.35	น้อยที่สุด
		หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.53	0.41	มากที่สุด

ตารางที่ 4 (ต่อ)

พฤติกรรมการกล้าแสดงออก	จำนวนข้อคำถาม	กลุ่มตัวอย่าง (กลุ่มทดลอง)	M	S.D.	ระดับพฤติกรรมการกล้าแสดงออก
การกล้าแสดงออกในลักษณะของการเพิ่มระดับ (Escalating Assertion)	5	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	1.33	0.31	น้อยที่สุด
		หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.36	0.41	มาก
การกล้าแสดงออกในลักษณะของการเผชิญหน้า (Confronted Assertion)	5	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.07	0.35	น้อย
		หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.54	0.30	มากที่สุด
การกล้าแสดงออกในลักษณะของการใช้ภาษา (I-Language Assertion) ภาษาผม / ดิฉัน	5	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.64	0.26	ปานกลาง
		หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.31	0.26	มาก
การกล้าแสดงออกและการชักจูงใจ (Assertion and Persuasion)	5	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.09	0.24	ปานกลาง
		หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.85	0.28	มากที่สุด
รวม	30	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	1.85	0.23	น้อย
		หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.53	0.23	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถในตนเองด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นประสบการณ์ที่มีต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผล ดังนี้

1. ในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าร่วมโปรแกรมมีคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมการกล้าแสดงออกสูงกว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องมาจากโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถในตนเองด้วยการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ที่มีขั้นตอนในการเรียนรู้ทั้งหมด

4 ขั้นตอนอย่างต่อเนื่องที่เป็นกระบวนการอยู่ใน 6 กิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ 1) มารู้จักความหมายของพฤติกรรมกรรการกล้าแสดงออกกันเถอะ 2) มั่นใจ เราทำได้ 3) เล่าสู่กันฟัง 4) สิทธิของฉัน 5) ตาตุหัดคิดมือเล่า และ 6) เราทำได้ ส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าร่วมโปรแกรมได้รับความสามารถในการตนเองที่มีต่อพฤติกรรมกรรการกล้าแสดงออกสอดคล้องกับวิริยะ อดาศณี, ปริญญา เรืองทิพย์ และกนก พานทอง (2560) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และความฉลาดทางสังคมของนักเรียนอาชีวศึกษาโดยใช้โปรแกรมฝึกทักษะชีวิต พบว่า โปรแกรมฝึกทักษะชีวิตเป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จริง ผ่านการไตร่ตรอง คิดวิเคราะห์ด้วยตนเองจนสามารถสรุปเป็นแนวคิดของตนเองและนำไปสู่การลงมือปฏิบัติจริง ทำให้เกิดการเห็นคุณค่าในตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งส่งผลให้กล้าแสดงออกได้อย่างเหมาะสม รวมถึงรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างเต็มใจและแสดงความเห็นขัดแย้งได้อย่างสร้างสรรค์ นอกจากนี้สอดคล้องกับ สิรินารถ ศรีอนันต์ (2559) ศึกษาเรื่องการใช้การเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดหลังการเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์ และมีความมั่นใจในตนเองสูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์ และสอดคล้องกับกันตภา สุทธิอาจ (2561) ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ตามสภาพจริงเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ในการวิจัยครั้งนี้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าร่วมโปรแกรมมีคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมกรรการกล้าแสดงออกหลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องมาจากโปรแกรมส่งเสริมการเรียนรู้ความสามารถในตนเองด้วยการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ที่มีขั้นตอนในการเรียนรู้ทั้งหมด 4 ขั้นตอน ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าร่วมโปรแกรมได้รับความสามารถในการตนเองที่จะกล้าแสดงออก กล้าปฏิเสธ กล้าคิด กล้าทำ และกล้าที่จะแตกต่าง ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมกรรการกล้าแสดงออกของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เข้าร่วมโปรแกรมได้อย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับจุฬาลักษณ์ เขียนทะเล (2559) ศึกษาเรื่องผลของโปรแกรมการจัดการตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อพฤติกรรมกรรการกล้าแสดงออกของผู้ป่วยเสพติดสุรา พบว่า คะแนนความกล้าแสดงออกก่อนและหลังเข้าโปรแกรมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยคะแนนหลังการเข้าโปรแกรมสูงกว่าคะแนนก่อนเข้าโปรแกรมและพบประเด็นสำคัญหลักจากการสัมภาษณ์ด้วยคำถามปลายเปิด คือ ผู้ป่วยมีความกล้าแสดงออกทางด้านความคิด ความรู้สึก อารมณ์ และการกระทำที่มากขึ้น กล้าปฏิเสธ กล้ายอมรับความจริงและพูดความจริง มีเหตุผล รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น และสอดคล้องกับ กันตภา สุทธิอาจ (2561) ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ตามสภาพจริงเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า หลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรคำนึงถึงระยะเวลาในการทดลองโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถในตนเองด้วยการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ที่มีต่อพฤติกรรมกรกล้ำแสดงออกของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินซึ่งไม่พอดีกับกิจกรรม ทำให้เร่งรีบในการจัดกิจกรรมมากเกินไป ดังนั้นครูควรวางแผนการจัดกิจกรรมและเวลาให้มีความสอดคล้องกัน

2. ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรทำแบบสอบถามให้เป็นมาตรฐานโดยทำแบบสอบถามในรูปแบบวิดีโอภาษามือที่เป็นกลางในการทำแบบสอบถามของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองที่เก็บข้อมูลภายหลังสิ้นสุดการทดลองเท่านั้น ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการติดตามผลในระยะยาวเพื่อดูพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมกรกล้ำแสดงออกของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

2. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น สัมภาษณ์ สอบถาม เพื่อศึกษาตัวแปรหรือโปรแกรมที่มีต่อพฤติกรรมกรกล้ำแสดงออกของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กันตภา สุธธิดา. (2561). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- จุฬาลักษณ์ เขียนทะการ. (2559). ผลของโปรแกรมการจัดการตนเองด้านการกล้าแสดงออกต่อพฤติกรรมกรกล้ำแสดงออกของผู้ป่วยเสพติดสุรา. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากิจกรรมบำบัด บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). วิธีทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. (พิมพ์ครั้งที่ 5 ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิริยะ ผดาศณี, ปริญญะ เรื่องทิพย์ และกนก พานทอง (2560). การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และความฉลาดทางสังคมของนักเรียนอาชีวศึกษาโดยใช้โปรแกรมฝึกทักษะชีวิต. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 3(3): 79-94
- ศศิวิมล คงสุวรรณ และเบญจมาภรณ์ ฤาไชย. (2563). การเรียนการสอนสำหรับคนหูหนวกในประเทศไทย สภาพปัญหา รูปแบบ และกระบวนการสอนแบบสองภาษา. วารสารมังรายสาร สถาบันภาษา และวัฒนธรรมนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. 8(1): 1-14.

- สิรินารถ ศรีอนันต์. (2559). การใช้การเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยี การเรียนรู้ (การสอนภาษาอังกฤษ).มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อนุชา ภูมิสิทธิพร. (2558). การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ (การศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Kolb, D. A. (1984). *Experiential Learning: Experience as the source of learning and development*. Englewood Cliffs: Prentice-Hall.